

SABADELL FEDERAL

SETMANARI D'ESQUERRA

ANY I	Núm. 9	Dissabte 22 de Novembre de 1913	Els originals no's tornen
Soscripció mensual, 50 cts.		REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ	Dels articles ne son responsa-
Nombre solt, 10 cts.		PEDREGAR, 17	bles els seus respectius autors

Les divisions dels partits

Avans de la Solidaritat Catalana, els partits polítics avensats se movien encare dintre d'un regisme arcaic i rutinari, que'ls feia moure automaticament, contribuint a n'aixó el poc esbandiment de les idees que'ns venien de fora, que passaven com un vent sobre una cosa morta.

Quant vingué doncs aquell grandióssament que remogué d'un cap a l'altre l'esperit de la nostra terra, i traient-lo de lo que havia sigut fins aleshores, el posà en un lloc que demostrà lo que podia tota la voluntat d'un poble. Si curta va ésser la seva vida, no va deixar, amb tot, d'ésser profitosa.

Aquell moiment que separa una plana d'altre de la nostra historia, incorporà un altre sentit en els nostres partits o comunions polítiques i, per consegüent, una diferent actuació en la política. Després de modernisar los i fins de democratisar los, els incorporà en els partits republicans, dits històrics, tradicionals, dogmàtics, estancats sempre en una mateixa actuació i en un mateix programa, sense fer cap avensament com calia i era necessari, els incorporà el sentit de la catalanitat.

Compreneu ara la forsa, la virtualitat que tingué aquell moiment perque fessin aquesta evolució sobre posant se a n'aquella arcaica tradició i al seu rutinari viurer.

Trencà per complet la seva actuació com a republicans únics, manifestà aquesta gran forsa que neix de la terra i uns mateixos homes sentiren alhora el sentiment català, quant desaparegueren a Madrid, els indispensables directoris o jefetures centrals.

De la desfeta o disgregació d'aquells partits, sigui per derrotes o per la mort, ben deplorable, dels seus capítosts, s'anà formant l'idea que siguent federal, que siguent republicà, se podia ésser nacionalista; (mes endavant parlarem, doctrinament, d'aquest assumpte, la seva importancia be requereix un article apart).

D'aquí dimana, doncs, la divisió dels partits, amb la creació de l'esquerra catalana i dels radicals. Dels altres partits els seus homes s'hagueren de sumar en una o altre de les citades comunions. Arreu de Catalunya la major part, seguint aquella evolució, se manifestaren federals nacionalistes.

En cas igual se trobaren els homes de l'Unió Catalanista, els uns se quedaren sols amb la seva intransigencia, i els que tingueren ganes de treballar feren, com els mes, sumar-se en aquell partit.

Si apliquém, doncs, aquest estat de coses a nostre ciutat, veurém que de fet ha tingut les mateixes conseqüencies. La coesió del partit republicà durà fins que nasqué la Solidaritat, després se dividí per lluites intestines en que involucraren idees i con-

cions. Els uns, tot hi sentin el sentiment patriòtic, se quedaren altre volta com a federals, que era l'ànima de la seva vida política, i altres no fets cas d'aquell sentiment que's innat en tots els homes, se sentiren mes radicals que altre cosa.

Hem fet aquets petits comentaris per a demostrar que no es el fracàs de les idees republicanes com algú ha volgut suposar com a causa de la nostra derrota, sino de les divisions, ben naturals en els temps presents. S'ha de notar també que les idees avensen, mentres que'ls homes i mes en aquets temps de positivisme, se queden endarrerits i son incapassos de seguir les corrents modernes que a mes d'arrastrar-los els ofeguen.

Be estaria una esquerra i una extrema esquerra, si fossin filles de verdaderes conviccions. Pro els fets ens demostren lo contrari, en quant se refereix a la feina que'ls de l'extrema esquerra haguin pogut realitzar, els ha faltat ideals per a posar en pràctica i por lo tant no han pogut obrar en conseqüència amb el nom.

En quant a juntar aquetes divisions per a guanyar per la força en lluites com la passada, no es possible nomes una, dugues, tres voltes, mes no, perque la mateixa victòria faria mes fonda la divisió i qui sab si allavores per sempre mes.

No son pas culpa d'aixó el naixement de les noves idees i les naturals divisions que fan al adaptar-les, i es que moltes vegades, el poble no está preparat per rebre el sotrac que aixó representa en llur marxa política i en comptes de donar un pas endavant, encare s'endarrereix.

D'en mica en mica anirém construint lo que fins ara era disgregat, a posar en ortot aquest desgavell d'idees i principis que anorrean al poble, posar una orientació, fer feina nova expandint els idees de verdadera democràcia, tots sabém lo be que fan si la seva virtut es posada de manifest amb tota la nostra voluntat catoniana.

ECOS

ERA air que un amic ens allargava les mans despendint-nos per que marxava qui sab aont, i es avui que altre volte unes mans amigues ens fan la mateixa estreta i ens donen el mateix comiat.. No es pas l'esperit de rodamon ni el d'aventurer al que empeny aquets joves a seguir aquesta ruta dolcrosa, camí ignorat i misteriós on s'ha d'escorre lentament la seva vida, sino una necessitat, un desitj de perfecció, de llivertat... Allá, com si fos una terra de promissió, ens hi van marxant tots aquells qui cercan un altre cosa mes que la monotonía d'aquest lluitar per l'existencia, d'aquesta vida vulgar i miserable a que estém sotmesos i aixís es com un dia i un altre dia els qui ja están cansats d'aquest lluitar desesperat deixen la seva llar, on l'escalf familiar posava una mica de tranquil·litat en les seves turbulencies, per a que un vaixell els transporti cap a les somniades terres. Que sigui venturós el vostre romiatje, intrèpit i heróic, i que allá no siguin tant ingrats com aquí els resultats de la vostre lluita.

■

AQUEST dia reberem una visita i un amic feu les presentacions degudes. I digué el visitant avans de que fos principiada cap discussió: No intervé pas en Cruells per a qui? I contestàrem no, ferm i concís, explicant-li la nostra convensuda fe nacionalista i republicana, sense que'l senyor Cruells ens posés amb entredit la nostra honradesa política amb la seva intervenció en les nostres feines. El visitant digué que's retiraria si éll... Mai, tornarem a insinuar nosaltres. Ja veu doncs el senyor Cruells que no som nosaltres sols els que'l coneixém, sino fins els de fora casa tornarien a baixar les escales que haurien pujat, sense explicar el motiu de la visita si sapiguessin que vosté fos dels nostres.

■

PERQUÉ si ens es vedat narrar el motiu de la visita no podém descriure el visitant? Figureu-vos un home amb la testa ja blanca, la cara, malgrat els anys, conservava la frescor juvenal i una gentil xelina sortia de son coll planxat. Primer parlava pausat i a mida que parlava, sa veu prenia un matís, un color; una ma s'era apoiada amb un bastó i amb l'altre donava forsa a ses paraules, are l'aixecava com a advertencia com l'abaixava per una afirmació, alsava amb entusiasme el tò de la veu, ses pupiles

se movien, inquietes, i la seva ma seguia descrivint curves... Tot era un ritme que per la força de les conviccions i el valor de les idees, el feia brandar a dintre seu. Aquel home, que tenia la figura com un personatge victor-huguesc, era un lluitador i un romàntic enamorat de les velles ideologies revolucionaries. Podria ostentar, com el homes del 1793, la seva casaca vermella, talment com una bandera de revolta...

ESTAN a punt de desaparèixer, segons se diu, les clàssiques Voltes de cal Oliver. La nostra aristocràcia vol posar-hi el punt de la seva reunió i el lloc de les seves elegancies. El «Círculo Sabadellés» conegut per el Cassino dels senyors, vol bastir un nou casal en el citat edifici. Ho sentim només per els dies que la pluja ens trobava sens paraigues, que les Voltes aquelles ens servia, a més d'un aixopluc, per un amable i discret passeig que feia menys avorridora l'espera.

D'eleccions encara

Estudis comparatius

Perdoneu, lectors, si una mica fora de temps venim per uns moments encara a sol·licitar-vos atenció sobre cosa tan comentada i ampleament debatuda com son les passades eleccions municipals.

La llarga periodicitat d'aquestes fulles serà la causa de que aquets estudis comparatius puguin resultar-vos un xic extemporanis malgrat l'adaptar-los a la data de publicació. Però, com que a nostre entendre no careixen perxó d'actualitat ni tampoc d'importància, i sí enclouen deduccions de bon aprofitar en l'avenir, no havem dubtat gens en sotmetre'ls a vostre examen concienzut, pregant-vos ho feu, sobretot en lo que a les forces esquerristes pugui atanyer, des de un pla de vera imparcialitat.

I va amb aquest l'últim plat de vots, candidats, districtes, etc., de les eleccions del dia 9 que vos pensem oferir a digerir, i per la raó apuntada hem trigat una quinzena en servir-vos.

Deiem en l'altra edició que la derrota soferta per les forces federals de nostre ciutat va ésser mes aparenta que real, mes sorollosa que efectiva. Ens hi refermem. Es més: nosaltres volem veure en l'aspre eloqüència dels números, comparant els balausos de les dues últimes eleccions municipals,

la victòria incontestable que representa pel Partit Federal l'aument de vots hagut, la poixansa conseguida en el decurs d'aquets dos anys darrers. Victòria coronada aixó sí, en quant a regidors electes es refereixi, per una ben migrada sort; en canvi en 1911 experimentàrem una seria derrota amb éxit relativament falaguer.

Sobradament sapigut es de tots que les coalicions son un remei en molts casos infallible per a ensoerrar a un contrincant major i fins a voltes per a anular-lo i tot, tal com tenim establert el sufragi universal inorgànic, amb l'injusta i arbitrària manera de repartir majories i minories que la vigent llei electoral prescriu, sens la deguda representació proporcional, ans al contrari, permetent l'acaparament total de llocs pel mes fort, deixant sense representació a voluntats ciutadanes en major nombre molts cops que cada una per sí de les forces que fan el copo.

Ara be; ¿les coalicions son tan beneficioses per un partit com eficaces en un moment donat?

Nosaltres les conceptuém perilloses. Veiem en elles només un paliatiu per a casos d'impotència política, que satisfá ambicions momentànies però que a la llarga esdevé altament nociu per als organismes polítics que n'abusen, els quals se'n ressenten fonament; lo que retarda a nostre entendre, d'una manera accelerada, l'expansió de llurs doctrines, el desenrotll de llur organització.

Comparant la suma total de vots que obtingué la coalició republicana en els districtes primer, segon, tercer i quart quant les eleccions municipals del 12 del mateix mes que corre de 1911, integrada per federals i radicals, amb els que sumen els mateixos districtes aquest any que lluitavem separatament, —uns 800 i ratllant a 1200 respectivament— es pot constatar, passant per alt els vots republicans mitges tints d'ambdós anys, un augment de més de 400 sufragis netament republicans. Aixó ve a corroborar la nostra afirmació de que les coalicions condueixen al retraïment dels votants, a l'esmortuïment de la fé en l'eficàcia de l'actuació de cada component per sí sol, i no es pas an aixó, ben al contrari, que deu aspirar tota comunitat o bandol polític ben orientat. També i per contre-cop ve a palesar com els que amb llur intemperancies romperen la coalició d'esquerreres que proposava el Círcol, inopinadament contribuïren al primer pas de reivindicació del Partit Federal, puix fórem nosaltres els que mes

vots ens emportàrem de la puja de vots republicans, si no la totalitat.

Col·loca també en demostrar l'ineficàcia de la coalició de 1911, el fet de en aquelles eleccions i en els mateixos quatre districtes que'ns ocupen sortiren dos regidors de la coalició republicana, mentres ara lluitant separatament han triomfat tres regidors republicans.

El districte quint desmenteix rodonament nostra asseveració tota vegada que han fallit un centenar de vots republicans. El resultat no té volta de fulla i sembla talment enigmàtic... emperó té explicació si ens fixem en el retraïment general de votants vista la votació de 1911 i en el triomf personal del allavors candidat, l'actual digne diputat provincial per aquesta circumscripció nostre volgut amic senyor Sala i Busquets, dintre el camp dels diguem-ne rics o acomodats, no republicans, d'aquells barris, dels que — aquí a Sabadell, mes que enlloc — saben amagar o millor dit, traïr les idees establint l'odiosa i rutinària classificació de la gent segons la posició de cada un. Rics: dinàstics, catòlics i pacífics.. Pobres: demòcrates republicans, laics... revolucionaris!

Aixís ens ho expliquem. Es lo de sempre: a major ignorància, mes les conviccions son posposades a la posició. ¡Com es brutal aixó! ¿I la consciència...?

Com sigui que'l districte sisé ni tampoc es presta a comparacions, ben poc ne direm.

Te certa analogia amb el quint, ¡l'ignorància! Mes a fondo es pitjor encara: en éll l'ignorància es transllueix en un servilisme vergonyant, en humiliant subordinació als cacics. Es el reducte per ara inexpugnable de les fortificacions caciquistes sabadellenques.

No tenim res més a dir.

Espanya i la civilització

La meua ploma que's preferí timent d'un esprit rebel, no ha pogut resistir avui l'impuls d'un esclat d'odi i d'indignació que s'ha apoderat de mi, al tenir esment d'uns espectacles de baixa incivilitat que fan sublevar la sang a l'home que está posseït del més petit grau d'humanitarisme. I aixó ha esdevingut en mi, tot fullejant l'informació de la premsa cotidiana, qui per uns moments m'ha fet duptar de si el fet vergonyant havia tingut lloc en paratjes deserts ont s'hi desconeix la civilització; pro fatalment l'he tornat a llegir dues, tres o mes voltés hi

anava encapselat amb el nom de la ciutat que's bressol del feudalós centralisme, desde Madrid, on s'hi llensan contra nosaltres totes les diatribes, i el telegrama continuava dient mes o menys lo següent: «Avui una dona d'aspecte modest, portava en sos brassos un infant al qual li ha s'brevingut repentinament un accident, i atribulada ha recorregut fins a vuit dispensaris per a auxiliar-lo, on li han sigut denegats els elements de curació, alegant la necessitat d'un certificat d'un influència, fins que al eixir del darrer, aquell infant que ha resultat ésser fill seu, ha mort en sos brassos.. » Amics llegidors ¿no sentiu una esgarrifansa i una indignació que os torba la serenitat, davant d'aquestes notes de repugnant selvatgisme? ¿no vos commouen les llàgrimes i aduc el clam d'aquella bona mare? ¿no imagineu l'aspecte que havia d'oferir portant son fill mort als brassos?

No es extrany que'ls qui d'aixó s'informaren oportunament no poguéssin continuar la lectura d'aquell paper revelador, i el retorsessin entre mans tenint sa ment torbada, o que fessin com jo que espurnejant odi el vaig besar freneticament perque aixís i tot me donava el goig d'ampliar a la llum pública aquelles ratlles, que posen de relleu el cinisme i la nul·litat dels nostres governants davant les nacions civilitzades.

Altrement per a completar aquest programa de barbarie, rescentment havém llegit, i no es pas el primer cas, que fa pocs dies fou recullit en una de les vies mes céntriques de la capital de referencia, el cadavre d'un home mort de fam.

Aquí tenim exposada la característica de la nació o siga el programa forsós a que estém condemnats els espanyols: viure incivílmnt, llensar la sang en la tragedia del Marroc, morir-se de fam o emigrar, veieu que'ns cal escullir.

Ah, ineptes governants que os valeu de l'ignorància del poble i procureu per tots els medis de privar-li el desenrotllo de sa inteligencia esclavitzada, aïl de vosaltres i del dia que aquets homes que inconscientment vos portaren al cadiral que profaneu estiguin posseïts d'un raig de sol d'intellectualitat que'ls farà reconèixer lo que son i aixís mateix els drets que'ls corresponen, allavors sentireu un clam unánim que vos separa les arrels que tan fonament teniu clavades. Podeu vanagloriar-vós entretant de que's passegi triomfalment arretí de l'univers l'òpera «Carmen» ensenyant vergonyosament l'únic prestigi d'aquesta nació o sigui befant conti-

nuament el vostre esperit flamenc. Sols manca ara escriure la tragedia dignificadora que enclogui les víctimes i els resultats funestos de la nostra actuació que'ns desgoverna, a la qual s'hi podrà anyadir també la gorja sedenta del Marroc sagnant i aduc podran finalitzar-la amb els vostres projectes brillants, com son els de construir noves esquadres per a destruir o per que'ns destrueixin.

I quant se faigi aixó jo em permetré demanar-vos la mercé de prologar-la, avensant-hi entre altres aspectes, el de la retirada del «Bombita» amb sis milions, contrastant amb el mestres d'escola que's moren de fam, per oblit dels que representen l'administració de la perduda Espanya.

Encar que aparentment no vos confongui la vergonya i remordiment, ha de venir dia que'l poble vos clamarà venjansa pel qui morí mancat dels elements que li denegaren, pels qui moriren de fam, pels que aixís mateix moriren allunyats i abandonats com una bestia en xeregalls de les encontrades del barranc del Llop, i de les mares que moren de sentiment gracies a les vostres inhumanes disposicions.

J. N.

Nota marginal

Amb el magnánim fi de tornar a instituir a nostre Municipi les disbauxes pretérites i aduc les jornades caciquistes de fatal memoria, les dretes unides han inventat la candidatura administrativa que 'ls electors d'ánima senzilla han ajudat a fer-la triomfanta, creient que feien una obra bona per a la ciutat.

En el fons de totes les candidatures administratives hi ha una manca d'ideals altruistes o una manca de sinceritat, que be pot traduir-se, en una o en altre forma, com un medi ignoscent d'enganyar al poble.

Apart que nosaltres hem entés sempre que'ls partits polítics venen obligats a traduir a la práctica les seves peculiars solucions des de'ls llocs que assoleixin en l'oposició i dintre lo que permetin naturalment les trabes del unitarisme, enteném que mai, jamai, els partits deu-en abandonar ni transitoriament aquelles reformes que constitueixen els seus programes i per les quals se defineix i precisa llur personalitat, per a caurer en la vaguetat de la paraula *administració*.

Hi ha en la vida municipal una tant complexitat

d'aspectes que li donen caracter Estat aduc en ordre al present regisme, que l'obliguen a exercir funcions determinadament polítiques, econòmiques i socials. Aquestes funcions tindran un o altre caràcter segons siguin les particulars idees dels encarregats del govern municipal. Un conflicte d'ordre públic, la solució d'una vaga, la qüestió d'ensenyansa, en la confecció dels pressupostos, la concessió d'obres que be poden donar-se a associacions obreres convenientment organitzades, la qüestió religiosa i altres i altres que necessàriament el Municipi ha de resoldre o d'intervenir-hi, obliguen, malgrat lo que es digui en contra, a aplicar-hi el criteri particular dels components municipals. Suren per sobre tota opinió purament administrativa, les idees que particularment tenim respecte dels problemes de la vida.

Es per aixó que no creiem nosaltres en candidatures administratives, i es per aixó que afirmém, que amb aquesta paraula vaga, que suggestiona a les ánimes senzilles, es pretent portar al Municipi homes retardataris, retrógades, entorpidors dels avenços humans, xucladors de totes les llibertats, per a que ells facin ressorgir potent l'ánima morta del caciquisme.

ARNAUS.

Notes i comentaris

El futur batlle

Segons se veu, hi ha una forta tivantor entre els elements dretistes de nostre ciutat, sobre la persona en qui ha de recaure el nomenament de dit càrrec.

S'ha de remarcar que'n el fons de la cosa, es una preparació per a la propera lluita de diputats lo que fa mourer aquesta gent. Aixó se desprén de les reunions celebrades a casa del senyor Enric Turull qui patrocina al senyor Feliu Griera, però en cambi els lliberals i altre gent que no son conservadors volen preparar el terreny per a el senyor Cruells; la cosa, doncs, es ben clara, son els candidats per a diputats el motiu de les seves discórdies.

De tots aquets rumors poc o molt fonamentats ne corria amb insistencia el de que seria el senyor Fidel Masagué l'indicat per aital càrrec, car segons sembla es el que desitjaria el senyor Silvestre Romeu.

Es probable que sigui doncs el senyor Masagué com es possible que sigui el senyor Griera. Veiam

com se resoldrà aquest plet, que's forsa comentat per lo empenyadíssim que's mostra.

Invalits

(Contestant a un article publicat el passat diumenge, dia 16, en la *Revista de Sabadell* titolat *Comentaris a la victòria* i firmat per Gnom.)

Les paraules que vos feu servir per a defensar a les dretes si no les haveu apreses a la taverna, no sabem pas on les deuen gastar que no siga a la «Revista de Sabadell» que les admeten.

Pot ser que sí que nostres crícs arribaren mes amunt de lo just, en aquelles hores febroses de lluita. Si aixís era, vos podíau ben bé marcar aquestes estridències per a posar-nos en evidència i fer-nos present que encare que joves, devem posar mida a nostres generosos entusiasmes. Si os haguessiu aconduït amb aquesta altesa de mires, SABADELL FEDERAL hauria parlat amb el cavallerós enemic polític que francament el reptava.

Ara ja no es possible; primerament perquè vostres comentaris son sense cap detall, sense cap prova que'ns demostrí que havem pecat de falsetats, insultant grollerament, sentint uns odis i unes envejes com vos dieu, i solsament son producte de vostre cap malalt i de la «Revista de Sabadell» que sense cap escrupol les ha admeses.

Els desertors

S'ha publicat en la «Gaceta» un reial decret invitant a les autoritats a exigir gran vigilància en virtut de la xifra alarmant que ha alcançat en pocs temps el nombre de desertors, i en quin decret hi van incloses les xifres de referència que son com segueixen: des de l'any 1909 fins al 1912 han desertat d'Espanya per el servei militar 103.000 homes, i encare l'any passat o sigui en 1912 en desertaren 5.000 més en relació dels demés anys. El mateix decret diu que'l govern s'extranya molt d'aquesta cosa.

Val mes que no hem parlem d'aixó, unicament direm que les profecies que ferem en articles de passades edicions resulten un fet, i per lo tan que vegi el govern les simpaties que sent el poble amb l'excorxador del Marroc.

Expulsió

El Partit Federal de nostre ciutat, en la seva última reunió celebrada, acordà expulsar de son sí a tots aquells que'n les passades eleccions, tot aixe-

cant bandera de rebeldia, foren traidors al Partit i a la seva causa.

Aplaudim aquestes severes mides que tan han de contribuir a que'l citat Partit tingui aquella disciplina i aquella coesió que li son necessaries per la bona marxa del mateix.

Per la memoria d'En Francisco Pi i Margall

Escaient-se el pròxim dissabte, dia 29, la data en que's compleix l'aniversari de la mort del gran i venerat patrici i inolvidable mestre dels nostres ideals En Francisco Pi i Margall, serà dedicat el nostre setmanari a enaltir la seva bona memoria.

També l'entitat Circol Republicà Federal de nostre ciutat, sabem que prepara una gran vetllada per el mateix dia, per a contribuir aixís a la seva recordansa.

Noves

La empresa del Teatre Euterpe, el dissabte i diumenge passat trobà la manera que s'en diu graficament de *pendrels* i aixís ho feu amb tots els espectadors que'ls dies de referència concorregueren a l'esmentat colisseu.

Era anunciada una atracció de *seis señoritas* que sols mancava posar-hi procedentes del *Líceu* i naturalment, els resultats foren un escandol fenomenal promogut per tots els concurrents.

Al final de la sessió del dissabte a la nit i a la sortida, siga per referències o per altre cosa, aquets guardies que no se'ls pot dir «de la Mort» perquè no ho volen, practicaren la detenció de dugues persones conduint-les als calabossos de casa la ciutat, pel sol fet, segurament, d'haver cridat, com tot hom.

D'en mica en mica, de l'obra d'aquesta «autoritat» ne podrém fer un àlbum.

—Quant se creia que era un fet la constitució a Sabadell d'una entitat musical, les coses han canviat d'una manera llastimosa. Els organitzadors, tot hi posant-hi una voluntat digne del mellor elogi, s'han trobat en certes exigències i dificultats que, si d'un bon principi se creien solventades, a darrera hora s'han vist obligats a suspendre'ls projectes. Se diu, i aixó ho fem constar com a caracter informatiu, que tot el desgavell prevé de no haver volgut secundar l'idea una corporació de professors.

I es una veritable llàstima que Sabadell, la ciutat

on s'hi contenen tants filarmònics, no pugui realitzar uns projectes que tant l'honorarien.

—Tal com deiem, demà diumenge a la nit tindrà lloc l'obertura de curs de l'Orfeó de Sabadell, executant-se, amb aital motiu, el següent programa:

I.—Parlament d'obertura, pel president de l'Orfeó de Sabadell, En Modest Duran.

II.—Ramellet de tres cançons populars catalanes, per l'orfeonista Agustí Fitó.

III.—El logi de la cansó rural, poesia d'en Joaquim Folguera, per l'orfeonista Domenech Serra.

IV.—a) Mon amor, Joan Roca; b) Voreta la mar, Borrás de Palau, per l'orfeonista Jaume Cunillé.

V.—a) Cansó d'Abril, Lamote de Grignon; b) Cansó n.º 2 de la col·lecció Vida amorosa d'una dona, Schumann, per la orfeonista Antonieta Prats.

VI.—Petita glosa, poesia d'en P. Martí Peydro, per la nena orfeonista Pepeta Miralles.

VII.—a) La Font, Lamote de Grignon; b) Barcarola, Mateu Rifà, per l'orfeonista Emili Closa.

VIII.—a) Scherzo de la 2.ª Sonata de Beethoven; b) Au convent, al piano, per la orfeonista senyoreta Maria Granés.

IX.—Conversa, d'En P. Pascual i Salichs, pels orfeonistes Marián Torner i la nena Pilar Escartín.

X.—a) Cansó de Maria, Lamote de Grignon; b) Lo cant dels aucells, cansó popular, per la orfeonista senyoreta Assumpta Bosch.

XI.—a) No t'duc rencor, Schumann; b) Cansó de la estrella, de l'òpera Tannhäuser, Wagner, per l'orfeonista Valentí Vila.

XII.—Cansons de donzella, d'En Joan Arús Colomer, per la orfeonista senyoreta Adela Armengol.

XIII.—a) 2.ª Serenata espanyola, Malats; b) Granada, (serenata), Albéniz; c) 2.ª Maxurca, Borguñó, per l'orfeonista Agustí Borguñó.

XIV.—De la cansó popular catalana i el sentiment de patria, parlament, de l'orfeonista J. Sallarés i Castells

XV.—Clausura, per l'orfeonista Joan Uyá.

XVI.—Cant a la Senyera, Planas, per l'Orfeó.

Dit acte se celebrarà en el salons del Circol Sabadellés a un quart de deu del vespre.

—En el Circol Republicà Federal tindrà lloc demà a la tarda un gran ball a benefici del Partit Federal, havent-se confiat el programa a la Banda Municipal i a la nit, a les 9, se celebrarà en el saló cafè una gran vetllada literaria-musical.

—Cine CERVANTES.—Avui i demà grans sessions de cine alternant amb les atraccions «Les Reverter's» acróbates de saló i la «Estrella Gaditana» bailarina clàssica espanyola. Les sessions d'avui seran amenisades per l'orquestra Fatxendes.

—Cine RECREU.—Extraordinàries sessions de cine per avui i demà, projectant-se interessants pel·lícules, sobresortint de la 1400 metres de la casa Agila «La Torre de la expiacion».

Secció d'Ofertes i Demandes

Falta un aprenent electricista, Montserrat 65.

S'ofereix un sortejador amb 20 anys de pràctica.

Falta aprenent d'escriptori, Creueta 111.

Tipografia RIBERA, Dr Puig, 34.-Teléfon 265. -Sabadell

Taller de Construcció de treballs de fusta de JOSEP CENTELLAS

Premiat en diferents concursos.—Especialitat en treballs d'art. Montserrat, 68.

SABATERIA TOUS

Es l'única casa que ven el calçat més elegant i més ben confeccionat a preus reduïts

J. MARCET Dentista

Dentadures sens paladar, dents de rosca, operacions sens dolor, curació dels caixals sens extraurels.

RAIGS X

Gracia, 20 Sabadell

Casa BELLA

Aquesta casa acaba de rebre extensos assortits en genres de punt, llana i cotó i genres confeccionats en blanc i color = Variat assortit en genres d'home =

CAMISERIA

PEDREGAR, 14 SABADELL

Marca registrada

Demaneu a tot arreu

Anís del TAUP

El rei dels Anissats Premiat amb medalla d'or

Fabricant **JOSEP GERMÀ** Sabadell

¡EXIGIU LA MARCA!

Taller de Torneria Mecánica
Miquel Reixach i fill

Unica casa a Sabadell que construeix bitlles
(canons) de teler en espiral, i tot lo que's
refereix al ram de torneria.

Dipòsit de culots Montserrat, 65

**FOTOGRAFIA
MODERNA**

FOTOGRAFIES, AMPLIACIONS,
POSTALS Y REPRODUCCIONS
PREUS ECONOMICS

Gurrea, 50 Sabadell

Companyia de Segurs
contra incendis

EL NORT

Compagnie d'Assurances Générales

contra els accidents i el robo

LA AGRICOLA ESPANYOLA

Societat Anónima de Segurs reunits a cotisació fixa graduada = OPERA EN ELS RAMS:
Pedregada.—Mort de bestiar com Caballs, Mules, Ases i Boví.—Robo, furt i perdues de Caballeries i
caps vacuns.—Mort del bestiar de Tocino i Cabra.—Transport del bestiar.

LA MUTUAL VASCONGADA

SOCIETAT ESPANYOLA
POPULAR de estalvi i previsió

Representant: **EUGENI QUERALT V.** Balaguer 90-Sabadell